

Логическо програмиране

Лектор: *Тинко Тинчев*

Дефиниции

Дефиниция 1 (Съждение). *Нещо, което може да отъждествим до **вярно** или **невярно**. Елементарните съждения имат предварително зададена стойност.*

Дефиниция 2 (Отрицание). *Отрицание на съждението A променя неговата стойност на противоположната, т.е “не A ” и пишем $\neg A$.*

- $H_{\neg}(T) = F$
- $H_{\neg}(F) = T$

Дефиниция 3 (Конюнкция). *Конюнкция на съжденията A и B наричаме съждението “ A и B ” и пишем $(A \& B)$.*

- $H_{\&}(T, T) = T$
- $H_{\&}(T, F) = H_{\&}(F, T) = H_{\&}(F, F) = F$

Дефиниция 4 (Дизюнкция). *Дизюнкция на съжденията A и B наричаме съждението “ A или B ” и пишем $(A \vee B)$.*

- $H_{\vee}(T, T) = H_{\vee}(T, F) = H_{\vee}(F, T) = T$
- $H_{\vee}(F, F) = F$

Дефиниция 5 (Импликация). *Импликация на съжденията A и B наричаме съждението “ако A , то B ” и пишем $(A \Rightarrow B)$.*

- $H_{\Rightarrow}(T, T) = H_{\Rightarrow}(F, T) = H_{\Rightarrow}(F, F) = T$
- $H_{\Rightarrow}(T, F) = F$

Дефиниция 6 (Еквивалентност). *Еквивалентност на съжденията A и B наричаме съждението “ A тогава и само тогава, когато B ” и пишем $(A \Leftrightarrow B)$.*

- $H_{\Leftrightarrow}(T, T) = H_{\Leftrightarrow}(F, F) = T$
- $H_{\Leftrightarrow}(T, F) = H_{\Leftrightarrow}(F, T) = F$

Дефиниция 7 (Квантор за всеобщност). *Квантор за всеобщност в даден свят за φ е съждението “за всяко x е в сила φ ” и записваме $(\forall x \varphi)$*

Пример. a_1, a_2, a_3, a_4, a_5 – светът, в който работим.

Тогава, $\forall a \varphi$ е еквивалентно на $\varphi(a_1) \& \varphi(a_2) \& \varphi(a_3) \& \varphi(a_4) \& \varphi(a_5)$, тъй като светът е краен.

Дефиниция 8 (Квантор за съществуване). *Квантор за съществуване в даден свят за φ е съждението “съществува x , за което е в сила φ ” и записваме $(\exists x \varphi)$*

Пример. a_1, a_2, a_3, a_4, a_5 – светът, в който работим.

Тогава, $\exists a \varphi$ е еквивалентно на $\varphi(a_1) \vee \varphi(a_2) \vee \varphi(a_3) \vee \varphi(a_4) \vee \varphi(a_5)$, тъй като светът е краен.

Дефиниция 9 (Език на съждителното смятане). *Езикът на съждителното смятане съдържа следните непразни множества от символи:*

- Съждителни променливи (може и безкраен брой): съвкупност от букви и символи, които могат да бъдат оценени до верни/неверни в света, замислят е те да означават елементарни съждения ($PVar$);
- Логически връзки: $\neg, \&, \vee, \Rightarrow, \Leftrightarrow$ – букви (символи) за съждителните връзки;
- Помощни символи: $(,)$.

Дефиниция 10 (Съждителна формула). Съждителната формула има следната структура:

- Съждителните променливи са съждителни формули;
- Ако φ е съждителна формула, то $\neg\varphi$ също е съждителна формула;
- Ако φ и ψ са съждителни формули, то $(\varphi\&\psi), (\varphi\vee\psi), (\varphi\Rightarrow\psi), (\varphi\Leftrightarrow\psi)$ са съждителни формули.

Формули са само нещата, които могат да се получат след краен брой прилагане на горните правила.

Дефиниция 11 (Индуктивен принцип за доказване на свойства на съждителни формули). Нека A е свойство и са в сила:

- всяка съждителна променлива има свойство A ;
- ако φ е съждителна формула, която има свойството A , то $\neg\varphi$ също има свойството A ;
- ако φ и ψ са съждителни формули, които имат свойството A , то $(\varphi\sigma\psi)$, където $\sigma \in \{\vee, \&, \Rightarrow, \Leftrightarrow\}$, също има свойството A .

Тогава всяка съждителна формула има свойството A .

Дефиниция 12 (Еднозначен синтактичен анализ за формули). За всяка съждителна формула φ е в сила точно една от следните три възможности:

- $\varphi = P$, където P е съждителна променлива
- $\varphi = \neg\varphi_1$, където φ_1 е еднозначно определена съждителна формула
- $\varphi = (\varphi_1\sigma\varphi_2)$, където φ_1, φ_2 са еднозначно определени формули, а σ е еднозначно определена двувалентна логическа връзка измежду $\{\vee, \&, \Rightarrow, \Leftrightarrow\}$

Семантика на съждителните формули

Дефиниция 13 (Съждителна (булева) интерпретация). Съждителна интерпретация (оценка на съждителните променливи) е изображение (функция) I_0 от съвкупността на съждителните променливи $PVar$ (propositional variables) в $\{T, F\}$, т.е. $I_0 : PVar \rightarrow \{T, F\}$.

$$I_0(P) \in \{T, F\}, P \in PVar$$

Дефиниция 14 (Вярност на формула. Булев модел за формула). Казваме, че **формулата** φ е **вярна** при булевата интерпретация I_0 , ако

$$I(\varphi) = T,$$

където I е единственото разширение на I_0 (от твърдение 1).

Пишем още, $I \models \varphi$ и казваме също така “ I е модел на φ ”.

$$I_0 : PVar \rightarrow \{T, F\}$$

$$I : For \rightarrow \{T, F\}$$

Ако I не е булев модел за φ , пишем $I \not\models \varphi$.

Дефиниция 15 (Изпълнимост). Казваме, че формулата φ е **изпълнима**, ако има булева интерпретация I , която е модел за φ , т.е. $I(\varphi) = T$.

Има формули, които не са изпълними. Такива формули се наричат **неизпълними** формули. φ е **неизпълнима**, т.е. няма булева интерпретация I_0 , за която $I(\varphi) = T$, т.е. за всяка булева интерпретация $I_0, I(\varphi) = F$.

Дефиниция 16 (Булев модел за множество от формули). Нека Γ е множество от съждителни формули. Нека I е съждителна (булева) интерпретация.

Казваме, че **I е модел на Γ** , ако всеки път, когато $\varphi \in \Gamma$, то $I(\varphi) = T$.

Бележим:

- $I \models \Gamma, I$ е модел за Γ
- $I \models \Gamma \longleftrightarrow I$ е модел за всяка формула от Γ
- $I \models \varphi \longleftrightarrow I \models \{\varphi\}$, т.е. φ и $\{\varphi\}$ имат едни и същи модели
- $I \models \{\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n\} \leftrightarrow I(\varphi_1) = T, I(\varphi_2) = T, \dots, I(\varphi_n) = T \leftrightarrow I((\varphi_1 \& \varphi_2 \& \dots \& \varphi_n)) = T$

Забележка. Ако има формула $\varphi \in \Gamma$, такава че $I \not\models \varphi$, т.е. $I(\varphi) = F$, то I не е модел за Γ , т.е. $I \not\models \Gamma$.

Дефиниция 17 (Изпълнимост на множество от формули). Едно множество от формули Γ се нарича **изпълнимо**, ако Γ има модел. Ако кажем, че Γ е изпълнимо, то всяка формула от него също е изпълнима.

Γ е **неизпълнимо**, ако Γ не е изпълнимо, т.е. Γ няма модел.

Дефиниция 18 (Съждителна тавтология). Една формула се нарича **съждителна тавтология**, ако е вярна при всяка булева интерпретация.

- φ е съждителна тавтология, точно тогава, когато $\neg \varphi$ е неизпълнима формула;
- φ е неизпълнима точно тогава, когато $\neg \varphi$ е съждителна тавтология.

Дефиниция 19. Нека φ е съждителна формула. С $Var(\varphi)$ означаваме множеството на съждителните променливи, участващи във φ .

Булева еквивалентност на съждителни формули

Дефиниция 20 (Логическо следване от формула). Нека φ и ψ са съждителни формули. Казваме, че ψ логически следва от φ , ако всеки модел на φ е модел на ψ , т.е. всеки път, когато I_0 е булева интерпретация, ако $I(\varphi) = T$, то $I(\psi) = T$. Пишем $\varphi \models \psi$.

Забележка. С $\varphi \models \psi$ ще означаваме “във всички светове, в които φ е вярно, ψ е вярно”.

Дефиниция 21 (Логическа еквивалентност на формули). Нека φ и ψ са съждителни формули. φ и ψ са логически еквивалентни, ако:

$$\varphi \models \psi \text{ и } \psi \models \varphi \longleftrightarrow \text{за всяка булева интерпретация } I_0, I(\varphi) = I(\psi)$$

Пишем $\varphi \models \psi$.

Забележка. φ и ψ имат едни и същи булеви модели, ако са логически еквивалентни.

Заместване на съждителни променливи със съждителни формули

Дефиниция 22 (Едновременна замяна). Нека φ е съждителна формула и $Var(\varphi) \subseteq \{P_1, P_2, \dots, P_n\}$, където P_1, P_2, \dots, P_n са различни съждителни променливи. Нека $\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n$ са произволни съждителни формули.

Тогава за $\varphi[P_1, P_2, \dots, P_n] : Var(\varphi) \subseteq \{P_1, P_2, \dots, P_n\}$, $\varphi[P_1/\varphi_1, P_2/\varphi_2, \dots, P_n/\varphi_n]$ е резултатът от едновременната замяна на всички срещания на буквите P_1, P_2, \dots, P_n във φ със съответните $\varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n$.

Дефиниция 23. Ако имаме две булеви интерпретации I_0, J_0 , такива че $I_0 \upharpoonright Var(\varphi) = J_0 \upharpoonright Var(\varphi)$, то $I(\varphi) = J(\varphi)$.

Дефиниция 24 (Литерал). Съждителен литерал ще наричаме формула, която е или съждителна променлива, или отрицание на съждителна променлива.

Дефиниция 25 (Елементарна конюнкция). Елементарна конюнкция наричаме формула от вида $\varepsilon_1 P_1 \& \varepsilon_2 P_2 \& \dots \& \varepsilon_n P_n$, където $\varepsilon_i \in \{\varepsilon, \neg\}$, а $P_1, P_2, \dots, P_n \in PVar$.

Дефиниция 26 (Елементарна дизюнкция). Елементарна дизюнкция наричаме формула от вида $\varepsilon_1 P_1 \vee \varepsilon_2 P_2 \vee \dots \vee \varepsilon_n P_n$, където $\varepsilon_i \in \{\varepsilon, \neg\}$, а $P_1, P_2, \dots, P_n \in PVar$. Множество от вида $\{\varepsilon_1 P_1, \varepsilon_2 P_2, \dots, \varepsilon_n P_n\}$ ще наричаме **дизюнкти**.

Индуктивна дефиниция:

- всеки литерал е елементарна дизюнкция;
- ако φ е елементарна дизюнкция и L е литерал, то формулата $(\varphi \vee L)$ е също елементарна дизюнкция.

Елементарните дизюнкции ще записваме без вътрешните скоби (заради асоциативността).

Дефиниция 27 (Конюнкция на елементарни дизюнкции). Индуктивна дефиниция:

- всяка елементарна дизюнкция е конюнкция на елементарни дизюнкции;
- ако K е конюнкция на елементарни дизюнкции, E е елементарна дизюнкция, то $(K \& E)$ е конюнкция на елементарни дизюнкции.

Дефиниция 28. Нека Γ е множество от съждителни формули и ψ е съждителна формула. Казваме, че **от Γ логически следва ψ** . $\Gamma \models \psi$, ако всеки модел на Γ е модел за ψ .

Ако има модел на Γ , който не е модел за ψ , то от Γ не следва логически ψ : $\Gamma \not\models \psi$. С други думи, има булева интерпретация I_0 , такава че $\varphi \in \Gamma \longrightarrow I(\varphi) = T \& I(\psi) = F$.

Предикатно смятане от първи ред

Дефиниция 29 (Език на предикатното смятане от първи ред). Език на предикатното смятане е двойка от вида $\langle \text{логическа-част}, \text{нелогическа-част} \rangle$. Логическата част ще е една и съща за всички езици на предикатното смятане от първи ред. Бележи се с \mathcal{L} и съдържа:

1. Логическа част:

- **индивидни променливи** (Var): съвкупност от букви за означаване на обекти. Индивидните променливи:
 - са номерирани с $\mathbb{N} : x_0, x_1, \dots$;

– не са съждителни връзки.

- съждителни **логически връзки** (булеви операции): азбуката $\neg, \&, \vee, \Rightarrow, \Leftrightarrow$
- **квантори**: буквите \forall, \exists
- **помощни символи**: $, ()$

Забележка. Азбуките на индивидуите променливи, съждителните логически връзки и кванторите са винаги непразни.

2. Нелогическа част:

- **Const _{\mathcal{L}}** : **индивидуни константи за езика \mathcal{L}** , т.е. съвкупност от букви за имена на обектите (или означение за конкретен обект, като указател към обект);
- **Func _{\mathcal{L}}** : **функционални символи за езика \mathcal{L}** , т.е. съвкупност от букви за означаване на функции: f, g, h, \dots

За всеки функционален символ има определена арност ($\#$): $\#[f]$ е брой на аргументите на f и представлява естествено число > 0 .

- **Pred _{\mathcal{L}}** : **предикатни символи за езика \mathcal{L}** , т.е. съвкупност от букви за означаване на първични свойства: p, q, r, \dots

Всеки предикатен символ има арност.

Забележка. $\# : \text{Func}_{\mathcal{L}} \cup \text{Pred}_{\mathcal{L}} \rightarrow \mathbb{N} \setminus \{0\}$

- \doteq : **формално равенство**. Може и да го няма.

Забележка. Const _{\mathcal{L}} , Func _{\mathcal{L}} и Pred _{\mathcal{L}} може да бъдат и празни азбуки.

Дефиниция 30 (Разширение). Нека \mathcal{L}_1 и \mathcal{L}_2 са езици на предикатното смятане от първи ред. Казваме, че \mathcal{L}_2 е разширение на \mathcal{L}_1 , ако $\text{Const}_{\mathcal{L}_1} \subseteq \text{Const}_{\mathcal{L}_2}$, $\text{Func}_{\mathcal{L}_1} \subseteq \text{Func}_{\mathcal{L}_2}$, $\#_{\mathcal{L}_1}$ и $\#_{\mathcal{L}_2}$ са едни и същи за функционални символи от \mathcal{L}_1 , ако \mathcal{L}_1 е с формално равенство, то и \mathcal{L}_2 е с формално равенство, $\text{Pred}_{\mathcal{L}_1} \subseteq \text{Pred}_{\mathcal{L}_2}$, $\#_{\mathcal{L}_1}$ и $\#_{\mathcal{L}_2}$ са едни и същи за предикатни символи от \mathcal{L}_1 .

Дефиниция 31. Нека \mathcal{L} е предикатен език от първи ред. Ще дефинираме две множества от формални думи в обединението на азбуките от \mathcal{L} .

Термове: $T_{\mathcal{L}}$ – означават обекти;

Формули: $F_{\mathcal{L}}$ – означават свойства.

Дефиниция 32 (Термове). Термовете от езика \mathcal{L} са думи за означаване на обекти.

Индуктивна дефиниция на $T_{\mathcal{L}}$:

- индивидуните константи са термове;
- индивидуните променливи са термове;
- ако $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ са термове, $f \in \text{Func}_{\mathcal{L}}$, $\#[f] = n$, то думата $f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$ също е терм.

Дефиниция 33 (Атомарни формули от езика \mathcal{L}).

$\text{AtF}_{\mathcal{L}}$ са думите от вида $p(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$, където $p \in \text{Pred}_{\mathcal{L}}$, $\#[p] = n$, $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ – произволни термове от езика \mathcal{L} .

Ако \mathcal{L} е език с \doteq , то има още един вид атомарни формули и това са думите от вида $(\tau_1 \doteq \tau_2)$.

Дефиниция 34 (Формули).

Индуктивна дефиниция на $\text{For}_{\mathcal{L}}$:

- атомарните формули от \mathcal{L} са формули от \mathcal{L} ;
- ако φ е формула от \mathcal{L} , то $\neg\varphi$ е също формула от \mathcal{L} ;
- ако φ и ψ са формули от \mathcal{L} , то $(\varphi \& \psi), (\varphi \vee \psi), (\varphi \Rightarrow \psi), (\varphi \Leftrightarrow \psi)$ са също формули от \mathcal{L} ;
- ако φ е формула от \mathcal{L} , x е индивидуална променлива, то $\forall x\varphi$ и $\exists x\varphi$ са също формули от \mathcal{L} (отличително свойство на език от 1-ви ред).

Дефиниция 35 (Индуктивен принцип за доказване на свойства на термове).

Нека P е свойство. Нека са в сила следните условия:

- всяка индивидуална константа има свойството P ;
- всяка индивидуална променлива има свойството P ;
- всеки път, когато $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ са термове, които имат свойството P и $f \in \text{Func}_{\mathcal{L}}, \#[f] = n$, може да се твърди, че думата $f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$ също има свойството P .

Тогава всеки терм τ от езика \mathcal{L} има свойството P .

Означаваме: $\text{T}_{\mathcal{L}}$ – множеството на термовете в езика \mathcal{L} .

Дефиниция 36 (Еднозначен синтактичен анализ за термове). Нека \mathcal{L} е език на FOL (first-order logic). За всеки терм τ от \mathcal{L} е в сила точно една от следните възможности:

- τ е индивидуална константа;
- τ е индивидуална променлива;
- τ е от вида $f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$, където $f \in \text{Func}_{\mathcal{L}}, \#[f] = n, \tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ са еднозначно определени термове и f е еднозначно определен функционален символ.

Ако $\tau = f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$ и $\tau = g(\kappa_1, \kappa_2, \dots, \kappa_k)$, тогава $f = g, n = k, \tau_1 = \kappa_1, \tau_2 = \kappa_2, \dots, \tau_n = \kappa_k$.

Никое собствено начало на терм не е собствен край на терм.

Алтернативна дефиниция: Нека τ е терм, a е буква и $\tau = \alpha a \beta$. Ако a е функционален символ с арност n , то има еднозначно определени термове $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$, такива че $\beta = (\tau_1, \dots, \tau_n)\beta_1$. С всеки терм можем да свържем едно синтактично наредено дърво.

Дефиниция 37. Ако τ е терм, то $\text{Var}(\tau) = \{x, y, z, \dots\}$ означаваме множеството на индивидуалните променливи, които участват в τ .

Индуктивно можем да дефинираме променливите на терм, $\tau(\text{Var}(\tau))$:

- $\tau = c \longrightarrow \text{Var}(\tau) = \emptyset$;
- $\tau = x \longrightarrow \text{Var}(\tau) = \{x\}$;
- $\tau = f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n) \longrightarrow \text{Var}(\tau) = \text{Var}(\tau_1) \cup \text{Var}(\tau_2) \cup \dots \cup \text{Var}(\tau_n)$.

Забележка. Удобно е да използваме следния запис: $\tau[x_1, x_2, \dots, x_n] : \tau$ – терм, x_1, x_2, \dots, x_n – различни индивидуални променливи участващи в τ и $\text{Var}(\tau) = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$.

Дефиниция 38 (Затворен терм). Много важна роля ще играят термовете, в които няма индивидуни променливи, т.е. термовете τ , такива че $\text{Var}(\tau) = \emptyset$. Наричаме такива термове затворени (основни, базисни, **ground term**). При дървовидно построение има само индивидуни константи по листата. Означаваме: $\mathbf{T}_{\mathcal{L}}^{\text{cl}}$ – множеството на затворените термове в езика \mathcal{L} и $\mathbf{T}_{\mathcal{L}}^{\text{cl}} = \emptyset \iff \text{Const}_{\mathcal{L}} = \emptyset$.

Дефиниция 39 (Индуктивна дефиниция на $\mathbf{T}_{\mathcal{L}}^{\text{cl}}$).

- индивидуните константи са затворени термове;
- ако $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ са затворени термове, $f \in \text{Func}_{\mathcal{L}}$, $\# [f] = n$, то $f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$ е затворен терм от езика \mathcal{L} .

Дефиниция 40 (Подтерм). Казваме, че термът τ е подтерм на терма \varkappa , ако $\varkappa = \alpha\tau\beta$, където α и β са думи.

Ако $\varkappa = f(\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_k)$, то τ е подтерм на някой от термовете $\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_k$.

Ако $\varkappa = f(\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_k)$ и τ е подтерм на \varkappa , $\varkappa = \alpha\tau\beta$, то за някое $i, 1 \leq i \leq k$, $\varkappa = f(\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_{i-1}, \alpha'\tau\beta', \varkappa_{i+1}, \dots, \varkappa_k)$, $\alpha = f(\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_{i-1}, \alpha', \beta = \beta', \varkappa_{i+1}, \dots, \varkappa_k)$.

Пишем $\text{Subt}(\tau)$.

Дефиниция 41 (Индуктивна дефиниция на $\text{Subt}(\tau)$). С индукция относно построението на τ дефинираме $\text{Subt}(\tau)$ по следния начин:

- $\tau = c \longrightarrow \text{Subt}(\tau) = \{c\}$;
- $\tau = x \longrightarrow \text{Subt}(\tau) = \{x\}$;
- $\tau = f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n) \longrightarrow \text{Subt}(\tau) = \{\tau\} \cup \text{Subt}(\tau_1) \cup \text{Subt}(\tau_2) \cup \dots \cup \text{Subt}(\tau_n)$.

Дефиниция 42 (Заместване на индивидуни променливи с термове в термове). Нека x_1, x_2, \dots, x_n са различни индивидуни променливи, а $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ са произволни термове от езика \mathcal{L} .

С $\tau[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n]$ ще означаваме думата, която се получава от τ при едновременно ната замяна на x_1, x_2, \dots, x_n съответно с $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$.

Дефиниция 43 (Индуктивна дефиниция на заместването). Нека x_1, x_2, \dots, x_n са различни индивидуни променливи и $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ – произволни термове.

- $c[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n] = c$;
- x :

$$\left. \begin{array}{l} - x = x_i, 1 \leq i \leq n \longrightarrow x[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n] = \tau_i; \\ - x \notin \{x_1, x_2, \dots, x_n\} \longrightarrow x[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n] = x. \end{array} \right\} (ih)$$
- $f(\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_n)[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n] = f(\varkappa_1[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n], \varkappa_2[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n], \dots, \varkappa_n[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n])$ и използваме (ih) за $\varkappa_1, \varkappa_2, \dots, \varkappa_n$.

Така $\tau[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \dots, x_n/\tau_n]$ е терм от езика \mathcal{L} .

Семантика на език от първи ред

Дефиниция 44 (Структура за език от първи ред). Нека \mathcal{L} е език от първи ред. Структура за \mathcal{L} ще наричаме наредена двойка от вида $\langle A, \mathbb{I} \rangle$, където:

- $A \neq \emptyset$, A – универсиум на структурата;
- \mathbb{I} е интерпретация на \mathcal{L} в A ;

- $\mathbb{I}(c) \in A$ за всяка индивидуна константа $c \in \text{Const}_{\mathcal{L}}$, може $c_1 \neq c_2$, но $c_1^A = c_2^A$;
- $\mathbb{I}(f) : A^{\# [f]} \longrightarrow A$ за всеки функционален символ $f \in \text{Func}_{\mathcal{L}}$, $\text{Dom}(f) = A^{\# [f]}$ – тотална;
- $\mathbb{I}(p) \subseteq A^{\# [p]}$ – множество от n -торки, където $n = \# [p]$, $p \in \text{Pred}_{\mathcal{L}}$, може $p^A = \emptyset$ или $p^A = A^{\# [p]}$.

Означението: $\mathcal{A} = \langle A, I \rangle$, $|A| = A$

Забележка. Вместо $\mathbb{I}(c)$ ще пишем c^A , вместо $\mathbb{I}(f)$ – f^A и вместо $\mathbb{I}(p)$ – p^A : интерпретации в структурата \mathcal{A} .

Забележка. За да може да кажем какво означава един терм, трябва да кажем какво означават променливите в него.

Дефиниция 45 (Оценка). Нека \mathcal{A} е структура за езика \mathcal{L} . Нека универсумът на \mathcal{A} е A . Оценката на индивидуите променливи наричаме изображение $\nu : \text{Var} \longrightarrow A$.

Дефиниция 46 (Модифицирана оценка). Нека $x \in \text{Var}$, $a \in A$. Тогава модифицирана оценка в точка x с a ще наричаме $v_a^x(y) = \begin{cases} a, & y = x \\ \nu(y), & y \neq x \end{cases}$.

Дефиниция 47 (Оценка в структура \mathcal{A} (Тарски)).

Нека $\mathcal{A} = \langle A, \mathbb{I} \rangle$ е структура за $\text{FOL } \mathcal{L}$. Нека ν е оценка на индивидуите променливи в \mathcal{A} . Индуктивно дефинираме за всеки терм $\tau \in \text{T}_{\mathcal{L}}$ стойност на τ в \mathcal{A} при оценка ν ($\tau^A[\nu]$).

- $\tau = c, c \in \text{Const}_{\mathcal{L}} \longrightarrow c^A[\nu] \Leftarrow c^A$;
- $\tau = x, x \in \text{Var} \longrightarrow x^A[\nu] \Leftarrow \nu(x)$;
- $\tau = f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n), \# [f] = n, f \in \text{Func}_{\mathcal{L}} \longrightarrow \tau^A[\nu] \Leftarrow f^A(\tau_1^A[\nu], \tau_2^A[\nu], \dots, \tau_n^A[\nu])$.

Забележка. Означаваме: $\tau^A[\nu]$ или $\|\tau\|^A[\nu]$.

Забележка. Тази дефиниция е коректна заради еднозначния синтактичен анализ на термове.

Дефиниция 48 (Стойност на предикатна формула в структура при дадена оценка). Нека φ е формула, \mathcal{A} е структура, ν е оценка в структурата \mathcal{A} . С индукция по построение на формулите дефинираме $\|\varphi\|^A[\nu] \in \{T, F\}$. (Трябва ни и еднозначен синтактичен анализ):

- φ е атомарна:
 - $\varphi = p(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$:
 $\|\varphi\|^A[\nu] = \|p(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)\|^A[\nu] = T \Leftarrow \langle \tau_1^A[\nu], \tau_2^A[\nu], \dots, \tau_n^A[\nu] \rangle \in p^A$.
Елементите на универсума означени с $\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n$ имат свойството означено с p .
 - $\varphi = (\tau_1 \doteq \tau_2)$:
 $\|\varphi\|^A[\nu] = \|(\tau_1 \doteq \tau_2)\|^A[\nu] = T \Leftarrow \tau_1^A[\nu] = \tau_2^A[\nu]$
- $\varphi = \neg \varphi_1 : \|\varphi\|^A[\nu] = H_{\neg}(\|\varphi_1\|^A[\nu])$
- $\varphi = (\varphi_1 \sigma \varphi_2), \sigma \in \{\&, \vee, \Rightarrow, \Leftrightarrow\} : \|\varphi\|^A[\nu] = H_{\sigma}(\|\varphi_1\|^A[\nu], \|\varphi_2\|^A[\nu])$

- $\varphi = \forall x\psi : \|\varphi\|^A[\nu] = \|\forall x\psi\|^A[\nu] = T \Leftrightarrow \forall a \in A, \|\psi\|^A[\nu_a^x] = T$,
където $\nu_a^x[y] = \begin{cases} a, & y = x \\ \nu(y), & y \neq x \end{cases}$
- $\varphi = \exists x\psi : \|\varphi\|^A[\nu] = \|\exists x\psi\|^A[\nu] = T \Leftrightarrow \exists a \in A, \|\psi\|^A[\nu_a^x] = T$,
където $\nu_a^x[y] = \begin{cases} a, & y = x \\ \nu(y), & y \neq x \end{cases}$

Забележка. Ако $\|\varphi\|^A[\nu] = T$, то пишем $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$ и четем “в \mathcal{A} , при оценката ν , е вярна формулата φ ” и за $\|\varphi\|^A[\nu] = F$ ще пишем $\mathcal{A} \not\models_\nu \varphi$ и казваме “в \mathcal{A} , при оценката ν , е невярна формулата φ ”.

Дефиниция 49. Нека φ – формула и $Var^{free}(\varphi) \subseteq \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$.

Тогава ще пишем $\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$, където наредбата x_1, x_2, \dots, x_n е фиксирана. Вместо да пишем $\|\varphi\|^A[\nu]$, където $\nu(x_1) = a_1, \nu(x_2) = a_2, \dots, \nu(x_n) = a_n$, ще пишем $\varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$, където a_1, a_2, \dots, a_n е фиксирана наредба от n от света.

Вместо $\|\varphi\|^A[\nu] = T$ имаме $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$, т.е. $\mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$.

Така всяка формула $\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$ определя множеството от тези n -торки $\{ \langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \mid a_1, a_2, \dots, a_n \in A, \mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \} \doteq \mathcal{D}_{\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]}^A$. Всички множества в една структура, които са от този вид, са определими.

За множеството \mathcal{D}_φ ще казваме, че е определимо с φ в \mathcal{A} .

$C \subseteq A^n$ е определимо в \mathcal{A} , ако $C = \mathcal{D}_\varphi$ за някои φ .

Дефиниция 50 (Вярна формула). Нека \mathcal{A} е структура, φ е формула. Казваме, че $\mathcal{A} \models \varphi$ (“в \mathcal{A} е вярна φ ”), ако за всяка оценка ν в \mathcal{A} , φ е вярна: $\|\varphi\|^A[\nu] = T$, и записваме $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$.

Забележка. Има структури, формули и оценки ν_1, ν_2 , такива че:

$$\mathcal{A} \models_{\nu_1} \varphi, \mathcal{A} \not\models_{\nu_2} \varphi \Rightarrow \mathcal{A} \models_{\nu_2} \neg \varphi$$

Забележка. Ако $\mathcal{A} \not\models \varphi$ има оценка ν_1 в \mathcal{A} , за която $\mathcal{A} \not\models_{\nu_1} \varphi \Rightarrow \mathcal{A} \models_{\nu_1} \neg \varphi$.

Забележка. $\mathcal{A} \models \varphi$ или $\mathcal{A} \models \neg \varphi$, ако φ е затворена, но за произволна формула φ от $\mathcal{A} \models \varphi$ или $\mathcal{A} \not\models \varphi$ не следва $\mathcal{A} \models \neg \varphi$, защото може и за $\neg \varphi$ да съществува оценка ν_1 , за която $\mathcal{A} \not\models_{\nu_1} \neg \varphi$.

Дефиниция 51 (Валидна формула). Казваме, че φ е валидна (общовалидна) формула в структурата \mathcal{A} , ако $\mathcal{A} \models \varphi$.

Дефиниция 52 (Затворена формула). Една формула φ се нарича затворена, ако няма свободни променливи, т.е. $Var^{free}(\varphi) = \emptyset$ (говори за света).

Забележка. Ако φ е затворена, то е вярно $\mathcal{A} \models \varphi$ или $\mathcal{A} \models \neg \varphi$.

Дефиниция 53 (Изпълнима формула). Формулата φ е изпълнима, ако съществува структура \mathcal{A} и оценка ν , такива че $\|\varphi\|^A[\nu] = T$, тогава $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$.

Забележка. Няма задължение различните индивидуни константи да бъдат интерпретирани в структурата като различни обекти, могат да съвпадат, $c^A \in A$.

Дефиниция 54 (Изпълнимо множество от формули). Едно множество от предикатни формули Γ е изпълнимо, ако съществува структура \mathcal{A} и оценка ν , такива че за всяка формула $\varphi \in \Gamma$, $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$.

Казваме, че Γ е неизпълнимо, ако Γ не е изпълнимо.

Забележка. \emptyset е изпълнимо за всяка структура и всяка оценка.

Забележка. Множеството от всички формули не е изпълнимо, тъй като в такова множество за някоя формула φ , $\neg\varphi$ също е от множеството.

Дефиниция 55 (Предикатна тавтология). Казваме, че φ е предикатна тавтология (общо-валидна), ако за всяка структура \mathcal{A} , $\mathcal{A} \models \varphi$. Означаваме със $\models \varphi$.

Дефиниция 56 (Подформула). Казваме, че φ е подформула на ψ , ако има думи α и β , такива че $\psi = \alpha\varphi\beta$. Всяка такава двойка α, β определя едно конкретно участие на φ в ψ .

Дефиниция 57 (Индуктивна дефиниция на подформула). Нека φ е формула. Със $SubFor(\varphi)$ ще означаваме множеството от всички подформули на φ .

- ако φ е атомарна, то $SubFor(\varphi) = \{\varphi\}$;
- $SubFor(\neg\varphi) = \{\neg\varphi\} \cup SubFor(\varphi)$;
- $SubFor((\varphi\sigma\psi)) = \{(\varphi\sigma\psi)\} \cup SubFor(\varphi) \cup SubFor(\psi)$, $\sigma \in \{\vee, \&, \Rightarrow, \Leftrightarrow\}$;
- $SubFor(Qx\varphi) = \{Qx\varphi\} \cup SubFor(\varphi)$, $Q \in \{\forall, \exists\}$.

Дефиниция 58. Нека φ е предикатна формула, а е съжителна връзка или квантор, $\varphi = \alpha a \beta$.

- ако $a = \neg \longrightarrow$ има единствена формула φ_1 , такава че $\beta = \varphi_1\beta_1$;
- ако $a \in \{\&, \vee, \Rightarrow, \Leftrightarrow\} \longrightarrow$ има единствени формули φ_1, φ_2 , такива че $\alpha = \alpha_1(\varphi_1, \beta = \varphi_2)\beta_1$;
- ако $a \in \{\forall, \exists\} \longrightarrow$ има единствена индивидуна променлива x и единствена формула φ_1 , такива че $\beta = x\varphi_1\beta_1$.

Дефиниция 59 (Област на действие на квантор). Нека φ е предикатна формула, Q е квантор, т.е. $Q \in \{\forall, \exists\}$, и $\varphi = \alpha Q \beta$ е конкретно участие на Q във φ .

Тогава първата буква на β е индивидуна променлива и казваме, че това участие на Q във φ е **квантор по тази променлива**. Тогава има единствена индивидуна променлива x и предикатна формула ψ , такива че $\beta = x\psi\beta'$, т.е. $\varphi = \alpha Qx\psi\beta'$.

Участието на $x\psi$ във φ се нарича **област на действие** на участието на Q във φ .

Дефиниция 60 (Свободно и свързано участие на индивидуна променлива в предикатна формула).

Едно участие на променлива в предикатна формула се нарича свободно участие в тази формула, ако то не е в област на действие на квантор по тази променлива.

Едно участие на променлива в предикатна формула се нарича свързано участие в тази формула, ако то е в област на действие на квантор по тази променлива.

Забележка. Свързаните участия на индивидуалните променливи са в някакъв смисъл “анонимни” участия., т.е. името на променливата има значение само от синтактична гледна точка.

Дефиниция 61 (Свободни и свързани индивидуни променливи в предикатна формула).

Една индивидуна променлива се нарича свързана променлива на формула φ , ако тя има поне едно участие във φ , което е свързано: $Var^{bd}(\varphi)$.

Една индивидуна променлива се нарича свободна променлива за формула φ , ако тя има поне едно участие във φ , което е свободно: $V^{free}(\varphi)$.

Забележка. Една променлива може да бъде, както свободна, така и свързана за φ .

Забележка. Свободните променливи са важни, с φ определяме свойство на свободните променливи, дали дадена n -торка има свойството φ .

Дефиниция 62. Индуктивна дефиниция на $Var^{bd}(\varphi)$ и $Var^{free}(\varphi)$:

- $Var^{bd}(p(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)) = \emptyset; Var^{free}(p(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)) = Var(\tau_1) \cup Var(\tau_2) \cup \dots \cup Var(\tau_n)$
 $Var^{bd}((\tau_1 \doteq \tau_2)) = \emptyset; Var^{free}((\tau_1 \doteq \tau_2)) = Var(\tau_1) \cup Var(\tau_2)$
- $Var^{bd}(\neg\varphi) = Var^{bd}(\varphi); Var^{free}(\neg\varphi) = Var^{free}(\varphi)$
 $Var^{bd}((\varphi\sigma\psi)) = Var^{bd}(\varphi) \cup Var^{bd}(\psi); Var^{free}((\varphi\sigma\psi)) = Var^{free}(\varphi) \cup Var^{free}(\psi),$
 $\sigma \in \{\&, \vee, \Rightarrow, \Leftrightarrow\}$
- $Var^{bd}(Qx\varphi) = Var^{bd}(\varphi) \cup \{x\}; Var^{free}(Qx\varphi) = Var^{free}(\varphi) \setminus \{x\}, Q \in \{\forall, \exists\}$

Дефиниция 63 (Безкванторна формула). Една формула φ се нарича безкванторна, ако в нея няма срещане на \forall, \exists .

Безкванторните формули може да ги дефинираме индуктивно така:

- атомарните формули са безкванторни
- ако φ е безкванторна, то $\neg\varphi$ също е безкванторна
- ако φ и ψ са безкванторни, то $(\varphi\sigma\psi), \sigma \in \{\vee, \&, \Rightarrow, \Leftrightarrow\}$

Дефиниция 64. Нека x_1, x_2, \dots, x_n са различни индивидуни променливи, $Var^{free}(\varphi) \subseteq \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$. Тогава ще пишем $\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$.

Нека $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$. Ако ν_1 и ν_2 са оценки в \mathcal{A} , и $\nu_j(x_i) = a_i, i = 1, \dots, n, j = 1, 2$, и $\|\varphi\|^{\mathcal{A}}[\nu_1] = \|\varphi\|^{\mathcal{A}}[\nu_2], \mathcal{A} \models_{\nu_1} \varphi \iff \mathcal{A} \models_{\nu_2} \varphi$. Тогава вместо $\mathcal{A} \models_{\nu} \varphi$ и $\nu(x_i) = a_i, i = 1, \dots, n$ ще пишем $\mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$.

Дефиниция 65. $Def^{\mathcal{A}}(\varphi) \Leftarrow \{ \langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \mid \mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \}$ е определимо множество в \mathcal{A} с φ .

Дефиниция 66 (Определимо множество с формула). Нека \mathcal{L} е предикатен език и \mathcal{A} е структура на \mathcal{L} . Нека $B \subseteq A^n$ за някое n . Казваме, че B е определимо в \mathcal{A} с формула от \mathcal{L} , ако $\exists \varphi$ от $\mathcal{L}, \varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$, такава че $\mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \iff \langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in B$, за произволни $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$.

Хомоморфизми и изоморфизми.

Дефиниция 67 (Хомоморфизъм). Нека \mathcal{A} и \mathcal{B} са структури за езика \mathcal{L} . Нека $h : A \rightarrow B$. Казваме, че h е хомоморфизъм от \mathcal{A} към \mathcal{B} , ако са в сила:

- $h(c^{\mathcal{A}}) = c^{\mathcal{B}}$ за всяка индивидуна константа c ;
- $h(f^{\mathcal{A}}(a_1, a_2, \dots, a_n)) = f^{\mathcal{B}}(h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n)), \#(f) = n, f \in \text{Func}_{\mathcal{L}},$
 $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$;
- $\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in p^{\mathcal{A}} \iff \langle h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n) \rangle \in p^{\mathcal{B}}, \#(p) = n, p \in \text{Pred}_{\mathcal{L}},$
 $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$.

Казваме, че B е **хомоморфен образ** на A при h , ако $h[A] = B$.

Дефиниция 68 (Изоморфно влагане). Нека \mathcal{L} е език на предикатното смятане. \mathcal{A} и \mathcal{B} са структури за \mathcal{L} и $h : A \rightarrow B$. Казваме, че h е **изоморфно влагане на \mathcal{A} в \mathcal{B}** , ако h е хомоморфизъм на \mathcal{A} в \mathcal{B} и h е инективна функция, т.е. имаме на лице следните условия:

1. h е инекция ($a \neq b \longrightarrow h(a) \neq h(b)$)
2. $h(c^A) = c^B, \forall c \in \text{Const}_{\mathcal{L}}$
3. $h(f^A(a_1, a_2, \dots, a_n)) = f^B(h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n))$, където $f \in \text{Func}_{\mathcal{L}}, \# [f] = n$, произволни $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$
4. $\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in p^A \longleftrightarrow \langle h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n) \rangle \in p^B$, където $p \in \text{Pred}_{\mathcal{L}}, \# [p] = n$, произволни $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$

Дефиниция 69 (Изоморфизъм). *Изоморфизъм на \mathcal{A} върху \mathcal{B} ще наричаме изоморфно влагане h на \mathcal{A} в \mathcal{B} , такова че \mathcal{B} е хомоморфен образ на \mathcal{A} ($h[A] = B$), т.е. h е хомоморфизъм на \mathcal{A} върху B и е биекция. Ако има изоморфизъм на \mathcal{A} върху \mathcal{B} , ще казваме, че \mathcal{A} и \mathcal{B} са изоморфни и пишем $\mathcal{A} \cong \mathcal{B}$.*

Забележка. Дефиницията е коректна, защото ако h е изоморфизъм на \mathcal{A} върху \mathcal{B} , то h^{-1} е изоморфизъм на \mathcal{B} върху \mathcal{A} и h^{-1} е биекция на B върху A , $h^{-1}(c^B) = c^A$, $h^{-1}(f^B(b_1, b_2, \dots, b_n)) = f^A(h^{-1}(b_1), h^{-1}(b_2), \dots, h^{-1}(b_n))$.

Значи, ако $h : A \xrightarrow{\cong} B$, то $h^{-1} : B \xrightarrow{\cong} A$.

Ако две структури \mathcal{A} и \mathcal{B} са изоморфни, ще пишем $\mathcal{A} \cong \mathcal{B}$.

Дефиниция 70 (Автоморфизъм). *Изоморфизмите на \mathcal{A} върху \mathcal{A} образуват група относно $\text{Id}_{\mathcal{A}}, ^{-1}, \circ$ и се наричат автоморфизми, $\text{Aut}(\mathcal{A})$ – група на автоморфизмите:*

- $\text{Id}_{\mathcal{A}}$ е автоморфизъм в \mathcal{A} ;
- Ако h е автоморфизъм в \mathcal{A} , то h^{-1} е автоморфизъм в \mathcal{A} ;
- Ако h_1 и h_2 са автоморфизми в \mathcal{A} , то $h_1 \circ h_2$ е също автоморфизъм в \mathcal{A} .

Забележка. Тези структури, за които $\text{Aut}(\ast)$ съдържа само един елемент – неутралния, т.е. имат единствен автоморфизъм относно $\text{Id}_{\mathcal{A}}$ – се наричат твърди.

Пример. $\langle \mathbb{N}, \leq \rangle$ е твърда структура, но $\langle \mathbb{Z}, \leq \rangle$ не е, тъй като за всяко $a \in \mathbb{Z}$ изобразението $h_a(m) = m + a$ е автоморфизъм в $\langle \mathbb{Z}, \leq \rangle$.

Дефиниция 71 (Универсална формула). *Формулите от вида $\forall y_1 \forall y_2 \dots \forall y_n \psi$ е безкванторна, се наричат универсални формули.*

За $\varphi = \forall y_1 \forall y_2 \dots \forall y_n \psi$, където ψ е безкванторна, е вярно, че $\mathcal{B} \models \varphi[h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n)] \longrightarrow \mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$.

Дефиниция 72 (Екзистенциална формула). *Формулите от вида $\exists y_1 \exists y_2 \dots \exists y_n \psi$ е безкванторна, се наричат универсални формули.*

За $\varphi = \exists y_1 \exists y_2 \dots \exists y_n \psi$, където ψ е безкванторна, е вярно, че $\mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \longrightarrow \mathcal{B} \models \varphi[h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n)]$.

Логически еквивалентни формули

Дефиниция 73 (Логически еквивалентни формули). *Казваме, че φ и ψ са логически еквивалентни ($\varphi \models \psi$), ако всеки път, когато \mathcal{A} е структура и ν е оценка в \mathcal{A} , имаме $\mathcal{A} \models_{\nu} \varphi \longleftrightarrow \mathcal{A} \models_{\nu} \psi$. Или записано по друг начин: $\|\varphi\|^{\mathcal{A}}[\nu] = \|\psi\|^{\mathcal{A}}[\nu]$.*

Заместване на подформули с формули

Дефиниция 74. *Нека \mathcal{A} е структура. Казваме, че предикатните формули от езика \mathcal{L} φ и ψ са еквивалентни в \mathcal{A} , $\varphi \stackrel{\mathcal{A}}{\models} \psi$, ако за всяка оценка ν в \mathcal{A} е изпълнено $\mathcal{A} \models_{\nu} \varphi \longleftrightarrow \mathcal{A} \models_{\nu} \psi$.*

$\varphi \stackrel{\mathcal{A}}{\models} \psi \longleftrightarrow \mathcal{A} \models \varphi \Leftrightarrow \mathcal{A} \models \psi$.

Заместване на индивидуни променливи с термове

Дефиниция 75 (Допустима замяна). Нека φ е предикатна формула, x е индивидуна променлива, τ е терм. Резултатът от едновременната замяна на всички свободни участия на x във φ с τ ще означаваме с $\varphi[x/\tau]$.

Казваме, че едновременната замяна на свободните участия на x във φ , $\varphi[x/\tau]$, е допустима замяна, ако никое свободно участие на x във φ не е в област на действие на квантор по променлива участваща в τ .

Забележка. Ако $x \notin \text{Var}^{free}(\varphi)$, то за всеки терм τ $\varphi[x/\tau]$ е допустима.

Забележка. Ако τ е затворен терм, то за всяко φ и всяко x $\varphi[x/\tau]$ е допустима замяна.

Преименуване на свързани променливи

Дефиниция 76 (Вариант). Казваме, че $Qy\varphi[x/y]$ е вариант на $Qx\varphi$, ако:

- $\varphi[x/y]$ е допустима (т.е. свободните участия на x във φ не са в област на действие на квантор по y);
- $y \notin \text{Var}^{free}[\varphi]$.

Пренексна нормална форма

Дефиниция 77. Казваме, че φ е в **пренексна нормална форма (ПНФ)**, ако $\varphi = Q_1x_1Q_2x_2 \dots Q_nx_n\Theta$, където x_1, x_2, \dots, x_n са различни индивидуни променливи Q_1, Q_2, \dots, Q_n са квантори, Θ е безкванторна формула, $n \geq 0$.

Думата $Q_1x_1Q_2x_2 \dots Q_nx_n$ се нарича **кванторен префикс** на φ , а Θ – **матрица** на φ .

Ако всичките Q_1, Q_2, \dots, Q_n са \forall , то казваме, че φ е универсална.

Ако всичките Q_1, Q_2, \dots, Q_n са \exists , то казваме, че φ е екзистенциална.

Логическо следване

Дефиниция 78 (Секвенциално следване). Нека $\Gamma \cup \{\psi\}$ е множество от предикатни формули. Казваме, че от Γ логически следва ψ ($\Gamma \models \psi$), ако всеки път, когато \mathcal{A} е структура и ν е оценка в \mathcal{A} от $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$ за всяко $\varphi \in \Gamma$ следва, че $\mathcal{A} \models_\nu \psi$.

Дефиниция 79 (Глобално следване). Казваме, че от Γ глобално (моделно) следва ψ ($\Gamma \models^g \psi$), ако всеки път, когато \mathcal{A} е структура, ако за всяка $\varphi \in \Gamma$, $\mathcal{A} \models \varphi$, то $\mathcal{A} \models \psi$.

Скулемизация

Дефиниция 80 (Скулемизация). Алгоритъм, който по дадено множество от затворени формули Γ дава множество от затворени формули Γ^S , такова че Γ е изпълнимо тогава и само тогава, когато Γ^S е изпълнимо и Γ е неизпълнимо тогава и само тогава, когато Γ^S е неизпълнимо.

Това преобразуване е поточно, т.е. $\Gamma^S = \{\varphi^S \mid \varphi \in \Gamma\}$.

$\Gamma \models \psi \iff \Gamma \cup \{\neg\psi\}$ е неизпълнимо $\iff \Gamma^S \cup \{(\neg\psi)^S\}$ е неизпълнимо.

Дефиниция 81 (Скулемова нормална форма). Ако φ е затворена и е в пренексна нормална форма, то φ^S е затворена и универсална, но в разширение на езика.

φ^S ще наричаме **Скулемова нормална форма** на φ .

Дефиниция 82 (Алгоритъм за скулемизация). Ще дефинираме едностъпкова скулемизация (от φ ще получаваме φ^S):

- φ^S е затворена;
- φ^S е в пренексна нормална форма;
- φ^S ще има един квантор за \exists по-малко от φ (ако във φ има \exists).

Нека $\varphi = Q_1x_1Q_2x_2\ldots Q_nx_n\Theta$ – затворена формула, x_1, x_2, \ldots, x_n са различни индивидуни променливи, Q_1, Q_2, \ldots, Q_n са квантори. Тогава φ_S :

1. Ако $Q_1 = Q_2 = \ldots = Q_n = \forall$, то $\varphi_S \models \varphi$;
2. Ако $Q_1 = \exists$, т.е. $\varphi = \exists x\psi$ ($\psi \Leftarrow Q_2x_2\ldots Q_nx_n\Theta$), то $\varphi^S \Leftarrow \psi[x/c_\varphi]$, където c_φ е нова индивидуна променлива.
3. Ако $Q_1 = Q_2 = \ldots = Q_k = \forall, Q_{k+1} = \exists$, т.е. $\varphi = \forall x_1\forall x_2\ldots \forall x_k\exists x_{k+1}\ldots \Theta$, то $\varphi_S \Leftarrow \forall x_1\forall x_2\ldots \forall x_k(Q_{k+2}x_{k+2}\ldots Q_nx_n)[x_{k+1}/f_\varphi(x_1, x_2, \ldots, x_k)]$, където f_φ е нов за езика функционален символ с ариност k .

Ако в кванторния префикс има точно $m > 0$ квантора \exists , то $\varphi^S \Leftarrow \underbrace{\varphi_{SSS\ldots}}_{m \text{ пъти}}$

Затворени универсални формули

Дефиниция 83 (Затворен частен случай). Нека \mathcal{L} е език, в който има поне една индивидуна константа. Нека $\forall x_1\forall x_2\ldots \forall x_n\Theta$ е затворена формула, Θ е безкванторна формула и x_1, x_2, \ldots, x_n са различни индивидуни променливи.

Нека $\tau_1, \tau_2, \ldots, \tau_n$ са произволни затворени термове от \mathcal{L} . Формулата $\Theta[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \ldots, x_n/\tau_n]$ ще наричаме затворен частен случай на $\forall x_1\forall x_2\ldots \forall x_n\Theta$. Множеството на всички затворени частни случаи на универсална затворена формула φ ще означаваме със $CSI(\varphi)$, *Closed substitution instances*, т.е. $CSI(\varphi) \Leftarrow \{\Theta[x_1/\tau_1, x_2/\tau_2, \ldots, x_n/\tau_n] : \tau_1, \tau_2, \ldots, \tau_n \in T_{\mathcal{L}}^{cl}\}$.

Дефиниция 84. Нека Δ е множество от безкванторни формули от \mathcal{L} . Можем да разгледаме формулите от Δ като съждителни формули над множеството от съждителни променливи $\text{At}_{\mathcal{L}}$.

Нека \mathcal{A} е структура, ν оценка в \mathcal{A} . За всяка формула $\chi \in \text{At}_{\mathcal{L}}$ дефинираме $I_{\mathcal{A}, \nu}(\chi) = \|\chi\|^{\mathcal{A}}[\nu]$. Тогава за всяка безкванторна формула φ е изпълнено $\mathcal{A} \models_{\nu} \varphi \longleftrightarrow I_{\mathcal{A}, \nu}(\varphi) = T$. Тогава $\mathcal{A} \models_{\nu} \Delta \longrightarrow I_{\mathcal{A}, \nu} \models \Delta$.

Ербранови структури

Дефиниция 85 (Ербранова структура). Нека \mathcal{L} е предикатен език. Една структура \mathcal{H} за езика \mathcal{L} се нарича ербранова структура, ако:

- $\mathcal{H} = T_{\mathcal{L}}^{cl}$ – универсумът е множеството от затворените термове от езика \mathcal{L} ;
- $c^{\mathcal{H}} = c$ за всяка индивидуна константа от \mathcal{L} ;
- $f^{\mathcal{H}}(\tau_1, \tau_2, \ldots, \tau_n) = f(\tau_1^{\mathcal{H}}, \tau_2^{\mathcal{H}}, \ldots, \tau_n^{\mathcal{H}})$ за всеки функционален символ $f, \# [f] = n$, за произволни $\tau_1, \tau_2, \ldots, \tau_n \in T_{\mathcal{L}}^{cl}$

Забележка. \mathcal{L} има поне една ербранова структура $\longleftrightarrow T_{\mathcal{L}}^{cl} \neq \emptyset \longleftrightarrow \mathcal{L}$ има поне една индивидуна константа.

Забележка. Едно множество от безкванторни формули е изпълнено \longleftrightarrow то е изпълнено в ербранова структура.

Свободни ербранови структури

Дефиниция 86 (Свободна ербранова структура). Една структура \mathcal{H} се нарича свободна ербранова структура за езика \mathcal{L} , ако:

- $\mathcal{H} = \mathcal{T}_{\mathcal{L}}$ – универсумът е множеството от всички термове от \mathcal{L}
- $c^{\mathcal{H}} \equiv c$, за всяка индивидуална константа $c \in \text{Const}_{\mathcal{L}}$
- $f^{\mathcal{H}}(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n) = f(\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_n)$, за всеки n -арен функционален символ f и за всеки n терма.

Съждителна резолюция

Дефиниция 87. Нека φ е съждителна формула и $\varphi = \psi_1 \& \psi_2 \& \dots \& \psi_n$, където ψ_i са елементарни дизюнкции, тъй като $\Theta \vee \Theta \models \Theta$, на всяка елементарна дизюнкция ψ ще споставим крайното множество от литерали (т.е. P или $\neg P$), които участват във формулата ψ .

$\psi \longrightarrow \mathbb{D}_{\psi}$ – крайно множество от литерали.

$L_1 \vee L_2 \vee \dots \vee L_k$ – дизюнкция от литерали.

$I \models L_1 \vee L_2 \vee \dots \vee L_k \longleftrightarrow \exists i, 1 \leq i \leq k, I \models L_i$.

Следователно за едно крайно множество от литерали от \mathbb{D}_{ψ} , $I \models \mathbb{D}_{\psi} \longleftrightarrow$ има литерал $L \in \mathbb{D}_{\psi}, I \models L$. Така $I \models \psi \longleftrightarrow I \models \mathbb{D}_{\psi}$.

Дефиниция 88 (Дизюнкт). Дизюнкт \mathbb{D} ще наричаме крайно множество от литерали, I е булева интерпретация. Казваме, че $I \models \mathbb{D}$, ако съществува $L \in \mathbb{D}, I \models L$.

ψ е елементарна дизюнкция, следователно \mathbb{D}_{ψ} е дизюнкт, $I \models \psi \longleftrightarrow I \models \mathbb{D}_{\psi}$. Ако $\mathbb{D} \neq \emptyset$ и \mathbb{D} е дизюнкт, то има формула ψ , такава че $\mathbb{D} = \mathbb{D}_{\psi}$.

Забележка. Има само един дизюнкт, който не е от вида \mathbb{D}_{ψ} за някоя елементарна дизюнкция ψ . Това е празното множество от литерали. Този дизюнкт ще наричаме “празен дизюнкт” и ще го означаваме с \blacksquare .

Забележка. Нека I е булева интерпретация. \blacksquare не е верен за всяка булева интерпретация. \blacksquare е неизпълним – няма модел. Всеки дизюнкт, различен от \blacksquare има поне един модел.

Дефиниция 89 (Тавтология). Нека казваме за един дизюнкт \mathbb{D} , че е тавтология, ако всеки път, когато I е булева интерпретация, $I \models \mathbb{D}$.

\mathbb{D} е тавтология \longleftrightarrow има променлива $P : P \in \mathbb{D}$ и $\neg P \in \mathbb{D}$.

Дефиниция 90 (Дуален литерал). Нека L е литерал. Дуален на L литерал ще наричаме

$$L^{\partial} = \begin{cases} P, & \text{ако } L = P \\ \neg P, & \text{ако } L = \neg P \end{cases}$$

Дефиниция 91 (Модел). Казваме, че I е модел за S , където S е множество от дизюнкти, ако за всеки дизюнкт $\mathbb{D} \in S, I \models \mathbb{D}$. Така, $I \models \varphi \longleftrightarrow I \models S_{\varphi}$. За всяка булева интерпретация $I, I \models \emptyset$. S може и да е безкрайно.

Нека Δ е множество от съждителни формули, I е булева интерпретация, $I \models \Delta \longleftrightarrow \forall \varphi \in \Delta, I \models \varphi$. За всяка булева интерпретация $I, I \models \Delta \longleftrightarrow \bigcup_{\varphi \in \Delta} S_{\varphi}$.

Забележка. Δ е изпълнимо $\longleftrightarrow S_{\Delta}$ е изпълнимо. Ако $\blacksquare \in S$, то S е неизпълнимо.

Правило на съждителната резолюция

Дефиниция 92. Нека \mathbb{D}_1 и \mathbb{D}_2 са дизюнкти, а L е литерал.

Казваме, че правилото за съждителната резолюция е приложимо към двойката $\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2$ относно L , ако $L \in \mathbb{D}_1$ и $L^\partial \in \mathbb{D}_2$.

Бележим $!R_L(\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2)$.

Забележка. Ако \mathbb{D}_1 и \mathbb{D}_2 са дизюнкти и L е литерал, то алгоритмично разпознаваме е дали $!R_L(\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2)$.

Резултат от прилагането на правилото за резолюцията към \mathbb{D}_1 и \mathbb{D}_2 относно L имаме само когато правилото е приложимо и този резултат е $R_L(\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2) \Leftarrow \{\mathbb{D}_1 \setminus \{L\} \cup \{\mathbb{D}_2 \setminus \{L^\partial\}\}$.

Дефиниция 93 (Резолвента). \mathbb{D} е резолвента на \mathbb{D}_1 и \mathbb{D}_2 , ако има литерал $L : \mathbb{D} = R_L(\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2)$.

Дефиниция 94 (Резолютивен извод). Нека S е множество от дизюнкти. Резолютивен извод от S наричаме крайна редица от дизюнкти $\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2, \dots, \mathbb{D}_n$: всеки неин член е или от S , или е резолвента на два предходни члена.

Дефиниция 95. Нека S е множество от дизюнкти и \mathbb{D} е дизюнкт. Казваме, че \mathbb{D} е резолютивно изводим от S , ако има резолютивен извод от S , чийто последен член е \mathbb{D} , т.е. има крайна редица $\mathbb{D}_1, \mathbb{D}_2, \dots, \mathbb{D}_n$, такава че тя е резолютивен извод и $\mathbb{D}_n = \mathbb{D}$.

Пишем $S \stackrel{r}{\vdash} D$.

Забележка. Нека S е множество от дизюнкти, I е булева интерпретация и $S \stackrel{r}{\vdash} D$. Тогава, ако $I \models S$, то $I \models \mathbb{D}$.

Трансверзали за фамилии от множества

Дефиниция 96 (Трансверзала). Нека A е множество, чиито елементи са множества. A е фамилия от множества. Казваме, че едно множество Y е трансверзала за A , ако за всеки елемент $x \in A$, $Y \cap x = \emptyset$.

Дефиниция 97 (Минимална трансверсала). Нека A е фамилия от множества. За едно множество Y казваме, че е минимална трансверзала за A , ако:

- Y е трансверзала за A ;
- Ако $Y' \subseteq Y$ и Y' е трансверзала, то $Y' = Y$.

Хорнови дизюнкти

Дефиниция 98 (Хорнов дизюнкт). Един съждителен дизюнкт \mathbb{D} се нарича хорнов, ако съдържа най-много един позитивен литерал.

Дефиниция 99 (Факт). $\{P\}$, където P е позитивен литерал, т.е. съждителна променлива или атомарна формула. Дизюнкти от този вид се наричат факти.

Дефиниция 100 (Правило). $\{P, \neg Q_1, \dots, \neg Q_n\}, n \geq 1$ – правило.

$P : \neg Q_1, Q_2, \dots, Q_n$.

$P \vee \neg Q_1 \vee \dots \vee \neg Q_n \models \neg(Q_1 \& Q_2 \& \dots \& Q_n) \vee P \models Q_1 \& Q_2 \& \dots \& Q_n \Rightarrow P$.

Дефиниция 101 (Цели). $\{\neg Q_1, \neg Q_2, \dots, \neg Q_n\}, n \geq 1$.

Дефиниция 102 (Хорнова програма). Хорнова програма е крайно множество от правила и факти.

Дефиниция 103. Нека $I : PVar \longrightarrow \{T, F\}$. Нека съпоставим $A_I = \{P \mid I(P) = T\} \subseteq PVar$.

Обратно, ако A е множество от съждителни променливи, то на A съпоставяме характеристичната ѝ функция $I(P) = \begin{cases} T, P \in A \\ F, P \notin A \end{cases}$.

Ако на A съпоставим I_A и на I_A съпоставим A_{I_A} , ще получим $A = A_{I_A}$. Аналогично, $I = I_{A_I}$.

В множеството на всички булеви интерпретации дефинираме частична наредба:

$$I \preceq J \Leftrightarrow A_I \subseteq A_J$$

Изоморфни вложения. Хомоморфизми и изоморфизми.

Дефиниция 104. Нека $A_0 \subseteq A^n$ и нека A_0 е определимо. Нека h е автоморфизъм в структурата A .

Тогава за произволни $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$ е изпълнено

$$\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in A_0 \Leftrightarrow \langle h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n) \rangle \in A_0$$

Дефиниция 105. Нека h е изоморфизъм на A върху B и φ – формула.

Ако $A \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \iff B \models \varphi[h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n)]$ и φ е затворена, то $A \models \varphi \iff B \models \varphi$.

Дефиниция 106. Нека $A_0 \subseteq A^n$ и h е автоморфизъм в структурата A .

Ако $\exists \langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in A_0$, такива че $\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in A_0 \in A_0$, но $\langle h(a_1), h(a_2), \dots, h(a_n) \rangle \in A_0 \notin A_0$, то A_0 не е определимо множество.

Пример: $\langle \mathbb{N}, \leq \rangle$.

Дефиниция 107 (Подструктура). Нека A и B са структури за \mathcal{L} , казваме че A е подструктура на B , ако Id_A е изоморфно вложение на A в B , т.е.:

- $A \subseteq B$
- $c^A = c^B$
- $f^A(a_1, a_2, \dots, a_n) = f^B(a_1, a_2, \dots, a_n)$, такива че на a_1, a_2, \dots, a_n действа изоморфно вложение $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$
- $\langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in p^A \iff \langle a_1, a_2, \dots, a_n \rangle \in p^B$, за $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$

Пример: $\langle \mathbb{Q}, \leq \rangle$ за $\langle \mathbb{R}, \leq \rangle$

Дефиниция 108. Нека \mathcal{L} е език без формално равенство, $Const_{\mathcal{L}} \neq \emptyset$, \mathcal{H} е ербранова структура за \mathcal{L} , а \mathcal{H}^{free} – свободна ербранова структура.

1. За \mathcal{H} – ербранова структура, тогава $\exists \mathcal{H}^{free}$ – свободна ербранова структура, за която \mathcal{H} е подструктура.
2. За $\forall \mathcal{H}^{free}$ – свободни ербранови структури $\exists \mathcal{H}$ – ербранова структура, такава че \mathcal{H} е подструктура на \mathcal{H}^{free}

Дефиниция 109. Нека A е подструктура на B :

1. Нека $\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$ и φ е безкванторна, тогава за произволни $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$, $A \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \iff B \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$
2. Нека $\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$ и φ е универсална формула, тогава $B \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \longrightarrow A \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$ за $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$

3. Нека $\varphi[x_1, x_2, \dots, x_n]$ и φ е екзистенциална формула, тогава $\mathcal{A} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n] \longrightarrow \mathcal{B} \models \varphi[a_1, a_2, \dots, a_n]$ за $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$

Дефиниция 110 (Логическа еквивалентност на формули). Нека φ и ψ са предикатни формули.

Казваме, че φ и ψ са логически еквивалентни и записваме $\varphi \models \psi$, ако за всяка структура \mathcal{A} и за всяка оценка ν имаме, че $\mathcal{A} \models_\nu \varphi \longleftrightarrow \mathcal{A} \models_\nu \psi$.

$\varphi \models \psi \longleftrightarrow$ във всяка структура φ и ψ определят едни и същи множества, φ и ψ имат свободни променливи между $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$.

$$\varphi \models \psi \longleftrightarrow \models (\varphi \Leftrightarrow \psi)$$

Дефиниция 111 (Предикатна тавтология). Една предикатна формула φ се нарича предикатна тавтология, ако за $\forall \mathcal{A}$ – структура и за $\forall \nu$ – оценка в \mathcal{A} , $\mathcal{A} \models_\nu \varphi$, т.е. $\|\varphi\|^{\mathcal{A}} = T$.

$$H_{\Leftrightarrow}(l_1, l_2) = T \longleftrightarrow l_1 = l_2$$

Дефиниция 112. Нека \mathcal{A} е структура, φ и ψ са предикатни формули. Казваме, че φ и ψ са логически еквивалентни в \mathcal{A} , $\varphi \models_{\mathcal{A}} \psi$, ако за $\forall \nu$ – оценка в \mathcal{A} е в сила $\|\varphi\|^{\mathcal{A}}[\nu] = \|\psi\|^{\mathcal{A}}[\nu]$.

Дефиниция 113 (Заместване на индивидуални променливи и предикатни формули). Нека x е индивидуална променлива, τ е терм. С $\varphi[x/\tau]$ ще означаваме резултата от едновременната замяна на всички свободни участия на x във φ с τ .

Казваме, че замяната е **допустима**, ако свободните участия на x във φ не са в област на действие на квантор по променлива от τ .

Забележка. Нека φ е безкванторна. Тогава за всяко x и всеки терм $\tau \varphi[x/\tau]$ е допустима.

Забележка. Ако τ е затворен терм, то за всяка формула φ и всяко $x \varphi[x/\tau]$ е допустима.

Дефиниция 114 (Преименуване на свързани променливи). Нека φ е предикатна формула, $x \neq z, Q \in \{\forall, \exists\}$.

Казваме, че формулата $Qz[\varphi[x/z]]$ е получена от $Qx\varphi$ с преименуване, ако са изпълнени условията:

- $\varphi[x/z]$ е допустима замяна (свободните участия на x във φ не са в област на действие на Q по z)
- $z \notin \text{Var}^{free}[\varphi]$